

[Bmann.]

ning, man har for at inddrage formuegevinster, vel kun indbringer omkring $\frac{1}{2}$ milliard kr. om året. Hvordan i alverden finder man overensstemmelse mellem disse to tal, således at man kan hævde, at området er dækket af beskatningsregler? Det er det ikke . . .

Formanden: Der må være mere ro.

Ordføreren for forespørgerne (Ømann): Det er kun glædeligt, at emnet, som vi her behandler, afføder en så levende debat.

Der kan altså ikke være rimelighed i at påstå, at dette område er dækket af skatte-lovgivningen.

Der er mange muligheder. Der er ingen, der siger, at man skal inddrage samtlige værdistigninger. Der er ingen, der siger, at man skal vælte sig ud i praktiske vanskeligheder for at få disse værdistigninger inddraget. Der er tale om, at der kunne komme betydelige midler ind bare ved at skumme fløden relativt let. Det fremgår af de tal, jeg har nævnt, og jeg begriber ikke, at regeringen ikke har været inde på disse tanker om en forhøjet formueskat, om forhøjede grundskatter.

Hr. Jens Foged var inde på, at der var en forskel i tonen, en forskel, hvad angår ansvar, på min forelæggelse og andres. Jeg ved ikke, hvorfor man kan sige, at jeg ikke føler ansvar. Ansvar over for hvem? Jeg føler et ansvar over for dem, der dyrt skal betale, hvad andre snyder i skat. Jeg føler også et ansvar over for landets økonomi og over for valutasituationen. Så jeg synes ikke, at disse bemærkninger om ansvar er velanbragte, medmindre hr. Jens Foged med ildhu går ind for foranstaltninger, ekstra foranstaltninger, til bekæmpelse af skattesnyderiet.

Det var også, ligesom repræsentanten for det radikale parti, hr. Helge von Rosen, ville bagatellisere skattesnyderiet ved at anstille kritik af de beregninger, der er foretaget over omfanget af skattesnyderiet. Ja men vi ved jo alle sammen, at det er uhyre stort; dette skattesnyderi, og derfor er det ikke værd at spille tid og energi på at beregne nøjagtigt, hvor meget det andrager. Der er virkelig nok at tage fat på. Det viser sig tydeligt gennem de krydsrevisioner, som også hr. Sigsgaard var inde på.

Jeg vil gerne sige med hensyn til finansministerens bemærkninger, at der var jo ikke meget nyt i det andet indlæg, som jeg ikke tog stilling til i første omgang. Der var dog et par punkter.

Finansministeren påpegede, at han ikke direkte har noget med ligningen at gøre. Det er rigtigt, men finansministeren har dog indirekte uhyre meget med ligningen at gøre. Finansministeren har departementet og hele personalepolitikken under sig, og han skal vel være den ordnende og drivende kraft i de foranstaltninger, der allerede er sat i værk, og er vel også den, der har det i sin hånd at fremskynde disse foranstaltninger.

Der var en bemærkning, som var ret polemisk vendt imod mig, angående bortfaldet af revisorernes tillæg. Det må jeg gøre klart. Naturligvis er jeg i lønningsrådet gået ind for, at disse tillægsordninger skal afskaffes. Men når man på et specielt område derved umuliggør ansættelsen af det tilstrækkelige antal revisorer, ja, så må man uden at bryde den principielle vedtagelse om tillæggenes bortfald, som gælder for hele tjenestemandsområdet, sørge for at sætte noget andet i stedet, en indordning på et andet løntrin, i hvert fald en højere lønning, som kan tiltrække de pågældende, og det synes jeg man burde stille forslag om at gøre ufortøvet, uden at man slår det principielle grundlag for honorartillægsrevisionen i stykker. Det kan forhåbentlig gøres, for ellers står vi jo over for et problem, som er uløseligt.

Hvad stikprøverne angår, skal min antydede metode ikke tages særlig højtideligt. Det, man skal sørge for, er, at nogle undersøges til bunds. Det kan kun blive nogle få her i de første år, hvor kapaciteten er ringe, men det skal være således, at alle ved, at turen med sikkerhed kommer til dem. Det er denne forvisning om, at man før eller senere kommer ud for en tilbundsående undersøgelse, der i andre lande har vist sig at være uhyre effektiv.

Finansministeren var inde på nogle betragtninger over snyderiets fordeling på lønmodtagere og erhvervsdrivende og bemærkede, at man snød efter evne. Ja, det kan jeg da i og for sig godt godtage. I mit indlæg her var der heller ikke nogen diskrimination med hensyn til bekæmpelse af skattesnyderiet mellem lønmodtagere og andre. Jeg synes, det eneste holdbare stand-